

Dokument z posiedzenia

A8-0195/2019

10.4.2019

SPRAWOZDANIE

w sprawie nominacji Ivany Maletić na członka Trybunału Obrachunkowego
(C8-0116/2019 – 2019/0803(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Indrek Tarand

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS IVANY MALETIĆ	4
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI IVANY MALETIĆ NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU.....	9
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	18

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Ivany Maletić na członka Trybunału Obrachunkowego
(C8-0116/2019 – 2019/0803(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0116/2019),
 - uwzględniając art. 121 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0195/2019),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej dokonała oceny kwalifikacji kandydatki, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 8 kwietnia 2019 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydatki zgłoszonej przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;
1. wydaje pozytywną opinię w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Ivany Maletić na członka Trybunału Obrachunkowego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wglądu Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również pozostałym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS IVANY MALETIĆ

Wykształcenie:

2015 – obecnie

Doktorantka na Uniwersytecie w Rijece, Wydział Ekonomii (Chorwacja)

2012

Magister rachunkowości, audytu i finansów, Wydział Biznesu i Ekonomii, Uniwersytet w Zagrzebiu (Chorwacja)

2004 – 2006

Dyplomowany księgowy i biegły rewident sektora publicznego (kurs dwuletni), CIPFA – Instytut Finansów Publicznych i Rachunkowości (Zjednoczone Królestwo)

1992 – 1997

Magister ekonomii i biznesu, Wydział Biznesu i Ekonomii, Uniwersytet w Zagrzebiu (Chorwacja)

Doświadczenie zawodowe:

lipiec 2013 – obecnie

Posłanka do Parlamentu Europejskiego (komisje ECON, REGI i BUDG), Bruksela (Belgia)

marzec 2012 – lipiec 2013

Przewodnicząca, TIM4PIN – Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego, Zagrzeb (Chorwacja)

luty 2008 – grudzień 2011

Sekretarz stanu, krajowy urzędnik zatwierdzający, negocjator ds. rozdziału 22 oraz zastępca głównego negocjatora, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

maj 2005 – luty 2008

Asystent ministra ds. wykonania budżetu oraz zastępca krajowego urzędnika zatwierdzającego, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

wrzesień 2004 – maj 2005

Szef Departamentu Funduszu Narodowego, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

grudzień 1998 – wrzesień 2004

Doradca, Departament Rachunków Rządowych i Sprawozdawczości Finansowej, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

grudzień 1997 – grudzień 1998

Stażysta, Departament Rachunków Rządowych i Sprawozdawczości Finansowej, Ministerstwo Finansów (Chorwacja)

Udział w projektach:

maj 2012 – czerwiec 2013

Projekt oceny i certyfikacji „Regionalny program certyfikacji gmin przyjaznych biznesowi (BFC SEE)”, NALED – Krajowy Sojusz na rzecz Rozwoju Gospodarki Lokalnej, CLER – Ośrodek Rozwoju Gospodarki Lokalnej przy Wydziale Ekonomii, Uniwersytet w Rijeci (Chorwacja)

luty – marzec 2013

Projekt „Wsparcie procesu integracji z UE w Republice Serbii”, GIZ – Niemieckie Stowarzyszenie Współpracy Międzynarodowej (Serbia)

czerwiec – wrzesień 2012

Projekt „Analiza zarządzania funduszami UE”, Bank Światowy (Chorwacja)

maj 2012

Projekt KE „Dalsze wsparcie na rzecz wdrożenia DIS”, E.I. Euroconsultants (Serbia)

grudzień 2011

Projekt KE „Wzmocnienie systemu zarządzania i kontroli pomocy finansowej UE w Czarnogórze”, East West Consulting (Czarnogóra)

listopad 2010 – styczeń 2011

Projekt badawczy „Wpływ procesu integracji z UE na finanse publiczne i proces zarządzania budżetem Bośni i Hercegowiny”, Instytut Finansów Publicznych (Chorwacja)

październik 2004 – październik 2005

Projekt „System nadzoru w jednostkach samorządu lokalnego i regionalnego”, LGI – Open Society Foundations (Węgry/Chorwacja)

2002 – 2004

Wykładowca, szkoła letnia finansów publicznych CEF, Centrum Doskonałości Finansowej (Słowenia)

kwiecień 2004 – czerwiec 2004

Projekt „Finansowanie samorządów”, USAID (Chorwacja)

styczeń 2002 – czerwiec 2002

Projekt „Finansowanie nauki w Chorwacji”, Instytut Finansów Publicznych (Chorwacja)

styczeń 2001 – czerwiec 2001

Projekt „Zarządzanie budżetowe w samorządach w Chorwacji”, Instytut Finansów Publicznych (Chorwacja)

Nagrody i wyróżnienia:

1995

Nagroda rektora za najlepszą studencką pracę badawczą

Publikacje:

Książki:

1) Maletić, I., Jakir Bajo, I., Stepić, D., Przewodnik po dobrym zarządzaniu w sektorze

publicznym i niekomercyjnym, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2018

- 2) Maletić, I., Kosor, K., Ivanković Knežević, K., et. al., Mój projekt unijny: podręcznik przygotowania i realizacji projektów unijnych, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2018
- 3) Maletić, I., Kosor, K., Copić, M., et al., Projekty unijne – od pomysłu do realizacji, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2016
- 4) Maletić, I., Bešlić, B., Copić, M., Kosor, K., Kulakowski, N., Zrinušić, N., Zarządzanie projektami unijnymi, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2014
- 5) Maletić, I., et. al., Odpowiedzialność budżetowa – wypełnianie kwestionariuszy, sporządzanie planów i sprawozdań, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2013
- 6) Maletić, I., Stepić, D., Jakir Bajo, I., Knežević, M., Kozina, D., Odpowiedzialność budżetowa i zarządzanie finansowe, Ośrodek Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego TIM4PIN, Zagrzeb, 2012
- 7) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., Zorić, A., Odpowiedzialność budżetowa, Chorwackie Stowarzyszenie Księgowych i Urzędników Finansowych, Zagrzeb, 2011
- 8) Maletić, I., Vašiček, D., Jakir-Bajo, I., et al., Rozliczanie budżetu i użytkowników budżetu, Chorwackie Stowarzyszenie Księgowych i Urzędników Finansowych, Zagrzeb 2008
- 9) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., Planowanie i rozliczanie budżetu, Ośrodek Rachunkowości i Finansów, Zagrzeb, 2003
- 10) Maletić, I., Lončar-Galek, D., Mencer, J., et. al., Zastosowanie planu rozliczenia budżetowego 2003/2004, Chorwackie Stowarzyszenie Księgowych i Urzędników Finansowych, Zagrzeb, 2003
- 11) Maletić, I., Vašiček, V., Vašiček, D., Wprowadzenie do rozliczeń budżetowych 2002, Chorwackie Stowarzyszenie Księgowych i Urzędników Finansowych, Zagrzeb, 2002
- 12) Maletić, I., Jakir-Bajo, I., Rozliczenia budżetowe, Informator, Zagrzeb, 2001
- 13) Maletić, I., Vašiček, D., Jakir-Bajo, I., et al., System budżetowy: rachunkowość, finanse, audyt, podatki, Chorwackie Stowarzyszenie Księgowych i Urzędników Finansowych, Zagrzeb, 2000

Artykuły w czasopismach naukowych z międzynarodowym zespołem redakcyjnym i międzynarodowymi recenzentami:

- 1) Maletić, I., Kandžija, V., Proces przystąpienia i fundusze IPA w Bośni i Hercegowinie – możliwość restrukturyzacji wydatków publicznych i konwergencji z UE, materiały

- międzynarodowej konferencji naukowej „System gospodarczy Unii Europejskiej i przystąpienie Bośni i Hercegowiny – wyzwania i polityki przed nami”, Wydział Ekonomii, Uniwersytet w Mostarze, ECSA – Stowarzyszenie Badań Wspólnoty Europejskiej w BiH, s. 238–267, Mostar, 2017
- 2) Maletić, I., Petričko, I., Vašiček, D., Analiza porównawcza pozycji Chorwacji w kontekście międzynarodowej konkurencyjności, w książce: Konkurencyjność jako proces, ECSA – Stowarzyszenie Badań Wspólnoty Europejskiej w BiH, s. 13–42, Mostar, 2017
 - 3) Maletić, I., Redžepagić, S., Doświadczenie w zarządzaniu unijnymi funduszami przedakcesyjnymi oraz ich absorpcja w Chorwacji – wyciągnięte wnioski, w książce: Zdolność absorpcji programów poprzedzających przystąpienie do UE w krajach Bałkanów Zachodnich, s. 311–327, Nicea, 2014
 - 4) Maletić, I., Vašiček, D., Kandžija, J., Chorwackie doświadczenia w zakresie zarządzania unijnymi funduszami przedakcesyjnymi i ich absorpcji, materiały 9. konferencji międzynarodowej „Integracja gospodarcza, konkurencja i współpraca – przystąpienie krajów Bałkanów Zachodnich do Unii Europejskiej”, s. 737–755, Rijeka, 2013
 - 5) Maletić, I., Vašiček, D., Bieżące trendy i wymogi w zakresie zarządzania finansowego jako wsparcia na rzecz procesu europeizacji administracji publicznej, materiały 14. sympozjum międzynarodowego „Ku innowacyjnej i kreatywnej Bośni i Hercegowinie”, s. 345–361, Sarajewo, 2013
 - 6) Maletić, I., Vašiček, D., Reformy na rzecz europeizacji systemu zarządzania finansowego, Instytut Administracji Publicznej, Novi Informator, s. 393–420, Zagrzeb, 2011
 - 7) Maletić, I., et al., Ogólne ramy konwergencji administracyjnej stworzone przez reformy chorwackiej administracji publicznej, w książce: Administracyjna konwergencja i reformy w państwach Europy Południowo-Wschodniej – analizy, modele i badania porównawcze, nr 2, Editura Economică, s. 141–188, Bukareszt, 2011
 - 8) Maletić, I., Primorac, M., Sopek, P., Efekt budżetowy netto środków przedakcesyjnych oraz przystąpienia Bośni i Hercegowiny do Unii Europejskiej, materiały sympozjum „Wyzwania i perspektywy integracji krajów Europy Południowo-Wschodniej”, s. 269–285, Tuzla, 2011
 - 9) Maletić, I., Marić, Z., Rukelj, D., Analiza łącznych inwestycji i ich perspektywy w Chorwacji, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości wykorzystania funduszy europejskich, dziennik „Ekonomski pregled”, nr 1–2, s. 3–34, 2011
 - 10) Maletić, I., Vašiček, D., Konwergencja chorwackich regulacji finansowych i budżetowych z ramami i praktykami Unii Europejskiej, GAER – Powszechnie Stowarzyszenie Ekonomistów Rumunii, Theoretical and Applied Economics, XVII, p. 25–42, Bukareszt, 2010

Inne publikacje

Ponad 250 artykułów w czasopismach krajowych. Jako przedstawiciel w Parlamencie Europejskim utworzyła i redagowała czasopismo „I'M”, w którym opublikowała ponad 30 artykułów, a także była współautorką wydań specjalnych dotyczących wykorzystania funduszy unijnych na rzecz młodzieży, przedsiębiorców, samorządów lokalnych i inteligentnych wiosek, jak również specjalnego wydania poświęconego Europejskiemu Funduszowi na rzecz Inwestycji Strategicznych. Ponadto współautorka pięciu publikacji z okazji piątej rocznicy przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej, które ukazały się w dzienniku „Jutarnji List”. Wszystkie publikacje dostępne są pod adresem: www.ivana-maletic.com.

Konferencje, dialogi, dyskusje, panele, warsztaty, prezentacje i wykłady:

Uczestniczyła jako prelegentka w licznych konferencjach, okrągłych stołach i seminariach w kraju i za granicą. Jako posłanka do Parlamentu Europejskiego zorganizowała ponad 100 konferencji w różnych miejscowościach Chorwacji oraz w Brukseli w Belgii. Informacje o wszystkich działaniach dostępne pod adresem: www.ivana-maletic.com.

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI IVANY MALETIĆ NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Doświadczenie zawodowe

- 1. Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych, w zakresie planowania budżetu, realizacji budżetu lub zarządzania budżetem czy kontroli budżetowej lub audytu.**

W ciągu 14 lat pracy w chorwackim Ministerstwie Finansów odpowiadałam za usprawnianie procesów budżetowych oraz wdrażanie nowych przepisów, w drodze których wprowadziliśmy klasyfikacje budżetowe (gospodarczą, programową, funkcjonalną, lokalizacyjną oraz w podziale na źródła finansowania), ustanowiliśmy system skarbu państwa i funkcjonujący scentralizowany rachunek skarbu państwa, wprowadziliśmy dodatkowe środki kontroli i monitorowania w procesie wykonania w odniesieniu do legalnego i prawidłowego wykorzystania środków, zmieniliśmy system rachunkowy oraz wprowadziliśmy zmodyfikowaną zasadę memoriałową, a także ustanowiliśmy całkowicie nowy system sprawozdawczości i sprawozdań finansowych, który pomoże kierownikom w podejmowaniu decyzji i monitorowaniu osiągniętych wyników, lecz będzie również stanowić odpowiednią podstawę dla zaspokojenia potrzeb w zakresie sprawozdawczości statystycznej, zgodnie z metodologiami europejskiego systemu zintegrowanych rachunkowości gospodarczych (ESA) i statystyki finansów sektora instytucji rządowych i samorządowych (GFS).

Znacznie zmieniliśmy proces planowania budżetowego: zamiast planowania według klasyfikacji gospodarczej i koncentracji na danych wejściowych wprowadziliśmy budżetowanie programowe (planowanie oparte na programach – projekty i działania) oraz nastawienie na wyniki. Naszym celem było wprowadzenie budżetowania wynikowego, jednak przejście od budżetowania programowego do wynikowego nie zostało jeszcze zrealizowane.

Kierowałam grupą roboczą Ministerstwa Finansów ds. wprowadzenia planowania strategicznego i wieloletniego, natomiast w 2008 r. wprowadziliśmy nową ustawę budżetową (Dziennik Urzędowy 87/2008), która znacznie usprawniła procesy planowania, wykonania, rozliczania, sprawozdawczości i monitorowania.

Podczas przygotowań do przystąpienia do UE oraz w trakcie negocjacji odpowiadałam za ustanowienie systemu zarządzania programami pomocy przedakcesyjnej, co oznaczało opracowanie procedur i zasad operacyjnych dla wszystkich organów, a także utworzenie systemu należytego zarządzania finansowego i kontroli. W tym czasie, oprócz wszystkich regulacji bezpośrednio i pośrednio odnoszących się do IPA, zapoznałam się także z przepisami finansowymi stanowiącymi podstawę naszej pracy. W tych latach (2005–2009) prowadzono również prace nad wprowadzeniem systemu zarządzania finansowego i kontroli w całym chorwackim sektorze publicznym, a ponieważ właśnie koncepcja publicznej wewnętrznej kontroli finansowej stanowi podstawę systemu zarządzania programami pomocy przedakcesyjnej, zgromadzone przeze mnie doświadczenie i wiedza okazały się również przydatne przy tworzeniu systemu krajowego – należałam do pracującego nad nim zespołu.

Odpowiadałam również za ustanowienie i sprawne funkcjonowanie systemu AFCOS, którego zadaniem jest zwalczanie nadużyć finansowych i nieprawidłowości. Kierowałam grupą roboczą przygotowującą krajową strategię na rzecz walki z nadużyciami finansowymi i ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej na lata 2010–2012, którą rząd przyjął w dniu 14 stycznia 2010 r. Jako krajowy urzędnik zatwierdzający wprowadziłam do systemu zarządzania funduszami unijnymi koncepcję poświadczeń wiarygodności; ze względu jednak na znaczenie podnoszenia świadomości w zakresie odpowiedzialnego zarządzania, jako sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów rozszerzyłam zastosowanie tej koncepcji na cały system krajowy, a w 2010 r. nadzorowałam przygotowanie ustawy o odpowiedzialności budżetowej, którą opublikowano w Dzienniku Urzędowym 131/10 i zgodnie z którą w sektorze publicznym kierownicy wszystkich szczebli mają obowiązek złożenia oświadczenia w sprawie odpowiedzialności budżetowej, przypominającego oświadczenie gwarancyjne dotyczące funduszy unijnych. Na wzór systemu zarządzania funduszami unijnymi opracowałam kwestionariusze i formularze do badań, które muszą być przeprowadzone, aby kierownicy mogli złożyć oświadczenie, zaś cała metodologia jest określona w rozporządzeniu w sprawie sporządzania i składania oświadczenia w sprawie odpowiedzialności budżetowej oraz sprawozdania w sprawie stosowania reguł fiskalnych, które wprowadzono w 2011 r. i opublikowano w Dzienniku Urzędowym 78/11.

Jako asystent Ministra Finansów, oprócz wykonania budżetu nadzorowałam również monitorowanie budżetu, gruntownie sprawdzając sprawozdania i wskazując elementy wymagające poprawki lub zmiany bądź elementy niejednoznaczne.

Ustalenia zmonitorowania budżetu i kontroli państwowych były niezwykle przydatne w naszych pracach nad doskonaleniem systemu, gdyż ujawniały niedociągnięcia i najczęstsze nieprawidłowości.

Nie uczestniczyłam w kontrolach, uzyskałam jednak certyfikat i dyplom brytyjskiego Instytutu Finansów Publicznych i Rachunkowości (CIPFA) oraz tytuł magistra właśnie w dziedzinie rachunkowości, audytu i finansów na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu w Zagrzebiu.

Pracując w systemie zarządzania programami pomocy przedakcesyjnej przesłam dziesiątki różnych akredytacji i kontroli, odpowiadałam na liczne sprawozdania i usprawniłam cały system na podstawie ustaleń kontroli. W tym czasie doświadczenie zarządzania funduszami unijnymi i pracy z kontrolerami UE bardzo podniosło poziom wiedzy i świadomości w zakresie znaczenia kontroli wewnętrznych i zewnętrznych w całym systemie krajowym. Audytorzy wewnętrzni stali się moją prawą ręką pod względem wykonywania obowiązków, tak samo jak cała centralna jednostka harmonizacji.

Napisałam liczne prace specjalistyczne i naukowe dotyczące procesów budżetowych, zmian w systemie zarządzania finansami publicznymi, zarządzania programami pomocy przedakcesyjnej, sprawozdawczości finansowej, przejrzystości finansowej, systemu odpowiedzialności budżetowej i innych powiązanych zagadnień, a także byłam współautorką szeregu książek z tej dziedziny. Uczestniczyłam w licznych seminariach i konferencjach, wygłaszając prelekcje na wspomniane tematy.

2. Co zaliczyłaby Pani do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?

- Ustanowienie scentralizowanego rachunku skarbu państwa oraz modernizację procesów budżetowych wynikającą z nowej ustawy budżetowej przyjętej w 2008 r.
- Jestem dumna z udanych akredytacji oraz sprawnego działania systemu zarządzania programami pomocy przedakcesyjnej, za które odpowiadałam.
- Rozdział 22: Polityka regionalna i koordynacja instrumentów strukturalnych, za który odpowiadałam jako negocjator, został z powodzeniem zamknięty, co było dla mnie powodem do szczególnego zadowolenia oraz do dumy z całej naszej administracji.
- Wprowadzenie koncepcji odpowiedzialności budżetowej na szczeblu kierowniczym w sektorze publicznym stanowiło duże wyzwanie, zakończyło się jednak sukcesem, dzięki czemu w sektorze tym wprowadzono zupełnie nowy sposób pracy i myślenia.

Wszystkie te z powodzeniem zrealizowane programy oznaczały również awans zawodowy i zadowolona jestem, że pracowałam w Ministerstwie Finansów, gdzie praca, wiedza i doskonałość w pracy były najwyższymi priorytetami. Awansując w Ministerstwie nie byłam członkiem żadnej partii politycznej i każdy krok do przodu był efektem wyteżonej i solidnej pracy. Właśnie dlatego każdy z awansów – z doradcy na starszego doradcę, a następnie na szefa departamentu, asystenta ministra i sekretarza stanu oraz negocjatora ds. rozdziału 22 i zastępcę głównego negocjatora – był wielkim osiągnięciem w mojej karierze.

3. Jakie ma Pani doświadczenia zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami lub instytucjami wielokulturowymi i wielojęzycznymi z siedzibą poza Pani krajem ojczystym?

Pracując w Ministerstwie Finansów uczestniczyłam w licznych programach edukacyjnych w Waszyngtonie i Wiedniu, organizowanych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, oraz w Lublanie, organizowanych przez Centrum Doskonałości Finansowej (CEF). W CEF byłam w latach 2002–2004 wykładowcą letniej szkoły finansów publicznych. Od października 2004 r. do października 2005 r. uczestniczyłam w projekcie „System nadzoru w jednostkach samorządu lokalnego i regionalnego” organizowanym przez LGI – Instytut Społeczeństwa Otwartego na Węgrzech, wraz z przedstawicielami pięciu innych krajów.

Najważniejsze i najbardziej unikatowe doświadczenie zdobyłam jako posłanka do Parlamentu Europejskiego w okresie od dnia 1 lipca 2013 r. do dziś (moja kadencja dobiega końca w dniu 2 lipca 2019 r.).

4. Czy uzyskała Pani absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?

Pełnione przeze mnie dotychczas funkcje nie podlegały procedurze udzielania absolutorium.

5. Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objęła Pani w wyniku nominacji politycznej?

W wyniku nominacji politycznej objęłam stanowisko sekretarza stanu. Zostałam nominowana przez rząd Republiki Chorwacji w lutym 2008 r., chociaż nie byłam wówczas członkiem żadnej partii politycznej.

Do Chorwackiej Wspólnoty Demokratycznej(HDZ) przystąpiłam w 2012 r., zostałam przewodniczącą Komisji ds. Rozwoju Regionalnego i Funduszy Unijnych, a w maju 2013 r. oraz ponownie w maju 2014 r. wybrano mnie do Parlamentu Europejskiego.

6. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczyła Pani w swojej pracy zawodowej.

1. Wprowadzenie systemu odpowiedzialności budżetowej w chorwackim sektorze publicznym.
2. Udział w negocjacjach dotyczących przystąpienia Republiki Chorwacji do UE oraz udane zamknięcie rozdziału 22.
3. Założenie Ośrodka Rozwoju Sektora Niepublicznego i Niekomercyjnego oraz publikacja magazynu TIM4PIN specjalizującego się w zagadnieniach rachunkowych, finansowych, gospodarczych i prawnych z obszaru działalności sektora publicznego i niekomercyjnego.

Niezależność

7. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego muszą być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pani stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?

Wykonując obowiązki członka Trybunału opierałabym się na mojej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, a ponadto nie zwracałabym się o instrukcje do żadnego rządu, ministerstwa ani innej instytucji oraz nie przyjmowałabym od nich instrukcji ani nie ulegałabym ich wpływom, a także zawsze pracowałabym w najlepszym interesie UE. Nie prowadziłabym żadnych działań sprzecznych z obowiązkami członka Trybunału.

8. Czy Pani lub ktokolwiek z Pani bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku bądź dzieci) posiada jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiegokolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z Pani przyszłymi obowiązkami?

Nie.

9. Czy jest Pani gotowa ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?

Jako posłanka do Parlamentu Europejskiego mam obowiązek ujawniania swoich interesów finansowych i jestem w pełni gotowa ujawnić moje interesy finansowe i inne zobowiązania prezesowi Trybunału oraz upublicznić swoją deklarację interesów.

10. Czy jest Pani stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.

Przedsiębiorstwo, które prowadziło prace wokół domu jednorodzinnego będącego własnością ojca mojego męża wszczęło wobec mnie postępowanie w celu wyegzekwowania ode mnie płatności za prace, które były umówione, lecz nie zostały wykonane. Zgodnie z ustaleniami organu nadzorczego wykonano mniej niż połowę umówionych prac, natomiast przedsiębiorstwo domaga się płatności w kwocie dwuipółkrotnie wyższej niż umówiona cena całości prac, która nigdy nie została zrealizowana. Chociaż stroną w postępowaniu jest ojciec mojego męża (mój mąż jest upoważniony do zarządzania inwestycją), przedsiębiorstwo wniosło pozew przeciwko mnie. Dotychczas nie odbyła się żadna odprawa, ja natomiast złożyłam odwołanie, podnosząc zarzut braku legitymacji biernej.

- 11. Czy pełni Pani jakąkolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmowała Pani jakiekolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Od 2012 r. jestem czynnym członkiem Chorwackiej Wspólnoty Demokratycznej; partia ta mianowała mnie przewodniczącą swojej Komisji ds. Rozwoju Regionalnego i Funduszy Unijnych. W 2016 r. wybrano mnie na jednego z sześciu wiceprzewodniczących tej partii i nadal zajmuję to stanowisko.

- 12. Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pani z piastowanych stanowisk, na które została Pani wybrana, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?**

Tak, w razie wyboru na członka Trybunału ustąpię ze stanowiska wiceprzewodniczącej partii, na które zostałam wybrana, oraz zrezygnuję z wszelkich aktywnie pełnionych funkcji partyjnych.

- 13. Jak postąpiłaby Pani w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pani kraju?**

Dokładnie tak samo, jak w przypadku nieprawidłowości, oszustwa lub korupcji stwierdzonych w dowolnym innym państwie członkowskim. Opowiadam się za zerową tolerancją wobec oszustw i korupcji, ponieważ są to zjawiska, które niszczą społeczeństwa oraz ograniczają konkurencyjność i możliwości wzrostu gospodarczego i rozwoju. To właśnie przez efektywną identyfikację i eliminację takich przypadków możemy zapewnić najlepszą możliwą pomoc naszemu własnemu państwu i innym państwom. Zasady muszą być przestrzegane a prawidłowość wykorzystania środków publicznych to fundamentalna wytyczna, od której nie może być żadnych odstępstw.

Wykonywanie obowiązków

- 14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?**

Należyte zarządzanie finansami oznacza odpowiedzialne i przejrzyste podejście do wydatkowania środków publicznych w celu osiągnięcia maksymalnych korzyści dla społeczeństwa przez osiągnięcie wyznaczonych celów najniższym możliwym kosztem.

Główne cechy adekwatnego, wydajnego i skutecznego systemu zarządzania finansami to:

- planowe podejście do prowadzenia działalności – określenie misji, wizji, celów,
- uporządkowana struktura organizacyjna – określone organy, obowiązki i hierarchia służbowa,
- jasne procedury działania, z wykazami i opisami oraz podanymi wymiernymi celami i oczekiwanymi wynikami pracy każdego pracownika,
- zarządzanie ryzykiem,
- ustanowienie i rozwijanie odpowiednich mechanizmów kontroli,
- ustanowienie i rozwijanie systemu informacyjnego i komunikacyjnego,
- ciągle monitorowanie i ocena systemu zarządzania finansami.

Trybunał w coraz większej mierze skupia się na ocenie funkcjonowania tych wszystkich elementów zarządzania finansami, zwłaszcza prowadząc kontrole zgodności i wykonania zadań. Zalecenia Trybunału wskazujące na znaczenie eliminacji niedociągnięć w systemie należytego zarządzania finansami w dużej mierze przyczyniają się do budowy takiej kultury w sektorze publicznym. Trybunał często wspomina o braku informacji dotyczących sposobu realizacji określonych procesów, w wyniku którego nie może on przedstawić wniosków bądź zaleceń dotyczących wydajności i skuteczności zrealizowanych programów. Jest ważne, aby instytucje, w których stwierdzono takie niedociągnięcia, wprowadziły zmiany i organizowały swoją działalność w bardziej przejrzysty sposób. Rola posła do Parlamentu Europejskiego jest istotna, ponieważ podczas dyskusji, w trakcie których Trybunał przedstawia swoje sprawozdania posłowie dodatkowo pomagają instytucjom, w których stwierdzono niedociągnięcia lub nieprawidłowości, w zrozumieniu, jak ważne są bezzwłoczne reakcje oraz zmiana sposobu pracy, a ponadto często proszą oni o dodatkowe dane, sprawozdania i wyjaśnienia.

15. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłaby Pani dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?

Posłowie do Parlamentu Europejskiego zajmują się wszystkimi obszarami polityki europejskiej, a także programami oraz instrumentami budżetu UE. Za pomocą sprawozdań z inicjatywy własnej oraz rezolucji często ostrzegają o niedociągnięciach w systemie oraz przedstawiają własne wnioski, w drodze których chcą zachęcać do poprawy wydajności, i jakości określonego programu oraz do przyspieszenia jego realizacji.

Jest ważne, aby członkowie Trybunału uczestniczyli w parlamentarnych dyskusjach na temat programów i polityk unijnych, a także sprawozdań tematycznych składanych przez posłów i Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS), gdyż pozwala im to reagować na problemy i niedociągnięcia wskazane przez posłów oraz sporządzać sprawozdania tematyczne Trybunału zawierające zalecenia dotyczące usprawnienia systemu.

Na podstawie sprawozdań Trybunału posłowie mogą uzyskać lepsze wyobrażenie o funkcjonowaniu systemu oraz przyczynić się do szybszego wdrażania zaleceń i usprawnień systemu przez sprawozdania i poprawki w projektach rozporządzeń.

Doskonałym rozwiązaniem są dyskusje organizowane przez Komisję Kontroli Budżetowej, podczas których przedstawiciele Trybunału przedstawiają sprawozdania a przedstawiciele instytucji, których te sprawozdania dotyczą mają możliwość udzielania odpowiedzi oraz wyjaśnienia posłom udoskonaleń, które zamierzają wprowadzić. Wspólne dyskusje z komisjami odpowiedzialnymi za określony program lub instrument budżetu UE, na temat którego Trybunał sporządził sprawozdanie Komisja Kontroli Budżetowej może inicjować częściej i angażując przy tym aktywniej przedstawicieli pracujących nad poprawkami i sprawozdaniami Parlamentu dotyczącymi tego samego zagadnienia.

Niezwykle przydatne są materiały takie jak uwagi Trybunału dotyczące wniosku Komisji w sprawie WRF 2021–2027 z lutego 2019 r. oraz opinie i briefingi dotyczące nowych wniosków programowych, od „Horyzontu 2020” i nowej polityki spójności i polityki rolnej po rozporządzenia dotyczące praworządności. Takimi materiałami Trybunał pomaga Parlamentowi prowadzić dyskusje na wysokim poziomie dotyczące nowych wniosków oraz zajmować uzasadnione stanowiska.

W razie wyboru na członka Trybunału będę proaktywnie przedstawiać sprawozdania Trybunału posłom do Parlamentu Europejskiego. Jestem przygotowany do wniesienia wkładu w pogłębienie współpracy między Trybunałem a Parlamentem przez prezentacje przed komisjami, dwustronne spotkania z posłami oraz udział w specjalnych dyskusjach, konferencjach i okrągłych stołach organizowanych przez Parlament Europejski i posłów.

16. Co według Pani stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania?

Kontrole wykonania zadań mają zasadnicze znaczenie dla doskonalenia procesów zarządzania, ponieważ w ich ramach ocenia się skuteczność, wydajność i oszczędność działań. W kontrolach takich ustala się niedociągnięcia w systemie zarządzania finansami: **od uchybień organizacyjnych, niedociągnięć w obowiązujących procedurach i realizacji określonych procesów, takich jak planowanie** (np. nie ustanowiono celów, oczekiwanych rezultatów i wskaźników wykonania określonych programów; brakuje związku między strategicznym planem programów a programami, działaniami i projektami w planie finansowym itp.) czy **wykonanie** (np. planowanych celów nie osiągnięto za pomocą optymalnego połączenia zasobów) **przez niedociągnięcia w środowisku kontroli i działaniach kontrolnych** (np. plany prac i cele z planów prac nie mają związku z programami, projektami i działaniami w planie finansowym; nie określono osób i jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za osiągnięcie określonych celów i rezultatów; brakuje określonych procedur roboczych; pracownikom brakuje wiedzy o procedurach i stosują je na różne sposoby, przez co zróżnicowana jest sytuacja beneficjentów końcowych) i **uchybień w zarządzaniu ryzykiem** (np. brak uwzględnienia czynników ryzyka wynikających z codziennej działalności i zadań planowanych na cały rok; uwzględniane są tylko ogólne czynniki ryzyka powtarzające się rok po roku – brak personelu, nieadekwatna sytuacja lokalowa,

niewystarczające wyposażenie informatyczne) po **niedociągnięcia w zakresie informacji i komunikacji, a także oceny i monitorowania systemu.**

Biorąc pod uwagę stwierdzone niedociągnięcia, kontrolerzy Trybunału przedstawiają zalecenia dotyczące oszczędności finansowych, lepszej organizacji i metod pracy, zapobiegania utracie zasobów i bardziej wydajnych sposobów osiągnięcia wyznaczonych celów.

Właśnie dlatego wdrażanie zaleceń wynikających z kontroli wykonania zadań usprawnia całość działalności, procesy decyzyjne i działania zarządcze.

17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Krajowe organy kontroli są partnerami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i ważne jest pogłębienie współpracy między nimi z myślą o osiągnięciu synergii, lecz także uproszczeniu procedur kontrolnych. Kwestia ta jest szczególnie ważna dla beneficjentów końcowych i dotyczy jej częste skargi, np. projekty finansowane z funduszy ESI musiały przechodzić pięć do dziesięciu różnych audytów i kontroli.

Planowanie i prowadzenie wspólnych kontroli, wymiana wiedzy i doświadczeń, wzajemna prezentacja wyników kontroli oraz ustalanie niedociągnięć i zalecenia to podstawowe metody pracy, których udoskonalenie jest ważne. Łączenie i wymiana informacji przez wspólny system informacyjny oraz automatyzacja niektórych procesów doprowadziłyby do ustanowienia dodatkowych powiązań między organami kontroli oraz do przyspieszenia ich pracy.

W Parlamencie Europejskim organizowane są już dyskusje i wymiany opinii z parlamentami narodowymi, a program ten można rozszerzyć na sprawozdania z kontroli tematycznych i kontroli rocznych, z udziałem przedstawicieli organów kontrolnych i Trybunału. Posłowie do Parlamentu Europejskiego mogą wnieść znaczny wkład w lepsze wdrażanie zaleceń organów kontrolnych i Trybunału, a co za tym idzie także w szybsze udoskonalenie systemu zarządzania środkami publicznymi.

Procedura parlamentarna, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. i zgodnie z którą Parlament Europejski sporządza sprawozdania na podstawie sprawozdań specjalnych Trybunału to bardzo pozytywna zmiana pod względem pogłębienia współpracy i więzi między PE i Trybunałem, lecz także pod względem wywieranego przez PE na kontrolowane jednostki wpływu, aby wdrażały zalecenia Trybunału.

Zalecenia i ustalenia Trybunału powinny być szerzej wykorzystywane w dyskusjach oraz przygotowaniu sprawozdań i poprawek. Ważne jest, aby Komisja Kontroli Budżetowej w maksymalnym możliwym stopniu włączała przedstawicieli innych komisji do dyskusji nad specjalnymi sprawozdaniami tematycznymi Trybunału dotyczącymi ich obszaru działalności.

18. Jak zapewniłaby Pani dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez

państwa członkowskie?

Precyzyjność danych ma kluczowe znaczenie dla dokładności i jakości oceny funkcjonowania całego systemu zarządzania budżetem UE oraz realizacji polityk unijnych w państwach członkowskich. Przykładowo, bez precyzyjnych danych statystycznych dotyczących wskaźników makroekonomicznych nie są możliwe odpowiedniej jakości decyzje w sprawie procedur dotyczących zakłóceń równowagi makroekonomicznej, długu i deficytu; bez odpowiedniej jakości informacji o wdrażaniu reform nie jest możliwa należyta realizacja europejskiego semestru; bez precyzyjnych danych o zlecanych projektach, terminach wykonania, fakturowanych kwotach i terminach płatności utrudnione jest odpowiednie planowanie wypłat z funduszy ESI i ciągle stajemy w obliczu problemu niskiego poziomu wykonania budżetu UE w stosunku do planowanych kwot płatności przypadających na poszczególne państwa członkowskie.

Biorąc pod uwagę, że Komisja Europejska odpowiada za monitorowanie wdrażania rozporządzeń i polityk unijnych w państwach członkowskich oraz za gromadzenie precyzyjnych, dobrej jakości kompleksowych danych, w Trybunale możemy wzmocnić nadzór nad pracami Komisji i sporządzać sprawozdania w sprawie jakości i wydajności prac Komisji w zakresie gromadzenia danych i precyzyjności zgromadzonych danych, a także wniosków wyciągniętych w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich.

Inne zagadnienia

19. Czy wycofa Pani swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pani powołania będzie nieprzychylna?

Uważam, że autorytet Parlamentu Europejskiego wynikający z demokratycznej legitymacji wybranych posłów musi być w pełni respektowany, a ich decyzje muszą być wykonywane. W związku z tym, jeśli Parlament wyda negatywną opinię w sprawie mojego powołania, wycofam swoją kandydaturę.

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Częściowe odnowienie składu członkowskiego Trybunału Obrachunkowego – kandydat HR
Odsyłacze	07034/2019 – C8-0116/2019 – 2019/0803(NLE)
Data skonsultowania się / zwrócenia się o wyrażenie zgody	5.3.2019
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	CONT 14.3.2019
Sprawozdawcy Data powołania	Indrek Tarand 11.3.2019
Data przyjęcia	8.4.2019
Wynik głosowania końcowego	+: 11 -: 8 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Wolf Klinz, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Indrek Tarand, Marco Valli, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Andrey Novakov
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Maria Grapini, Dan Nica, Emilian Pavel, Răzvan Popa, Paul Rübzig, Lambert van Nistelrooij, Maria Gabriela Zoană
Data złożenia	10.4.2019